

Πώς εξαγοράζει κανείς με σύνεση τον καιρό της παρούσας ζωής (1ο Μέρος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Τίποτε από όλα τ' άλλα δεν είναι τόσο ωφέλιμο για την ψυχή, η οποία επιλέγει νύκτα και ημέρα να μελετά το νόμο του Θεού, όσο η έρευνα των θείων Γραφών. Διότι μέσα σ' αυ-τές βρίσκεται κρυμμένο το νόημα της χάριτος του Πνεύματος, η οποία γεμίζει τη νοερή αίσθηση της ψυχής με κάθε ηδονή, την υψώνει ολόκληρη από τα γήινα και την ταπείνωση των ορατών, και την καθιστά αγγελική και ομοδίαιτη με τους ίδιους τους αγγέλους. Αλλ' όμως ας δούμε τι μας λέει καθημερινά ο θείος Απόστολος και ας εξετάσουμε με σύνεση μερικά από τα θεόπνευστά του λόγια, ώστε και με τον πλούτο που βρίσκεται μέσα σ' αυτά να εφοδιαστούμε και τη χάρη του Πνεύματος να εντρυφήσουμε από εκεί προς ανεξάντλητη ευφροσύνη και απόλαυση της ψυχής.

Ποιο είναι λοιπόν αυτό που ερευνούμε; Αυτό που ο Παύλος συμβουλεύει λέγοντας, «εξαγοράζοντας τον καιρό, διότι οι ημέρες είναι πονηρές». Αλλά θα το μάθουμε και αυτό καλά εξετάζοντάς το από τη βιοτική του πλευρά. Όπως ακριβώς δηλαδή κάθε έμπορος, χειροτέχνης και γεωργός, αλλά και οποιοσδήποτε άλλος ο οποίος ασκεί μια κάποια τέχνη, δείχνει μεγάλη σπουδή και επιμέλεια στο έργο του, και εάν αμελήσει για λίγο χρόνο ή λίγη ώρα, υφίσταται μεγάλη ζημία, έτσι συμβαίνει και με τους πνευματικούς αγώνες, τα έργα και τις πράξεις.

Αλλά για παράδειγμα ας αναφέρουμε πρώτα στην αγάπη σας λεπτομερέστερα για έναν από αυτούς τους εμπόρους. Εάν όλοι οι έμποροι τρέχουν στο πανηγύρι να εμπορευθούν κάτι και να κερδίσουν από τηνπραμάτεια τους και ένας από αυτούς άλλους τους βλέπει να προηγούνται αυτού και άλλους να έρχονται πίσω του και να τον προφθάνουν με μεγάλη βιασύνη, ή καθι-σμένος εμπρός στην οικία του τούς βλέπει να περνούν και να κατευθύνονται με βιασύνη στο πανηγύρι, αυτός όμως κυριαρ-χούμενος από αδιαφορία και ραθυμία, και όχι μόνον αυτά, αλλά και ασχολούμενος με τη μέθη και την τρυφή και κυριευμένος ελεεινά από αγάπη πόρνης γυναίκας, δεν έχει διάθεση να τρέξει προς το εμπόριο, αναβάλλοντάς το ημέρα με την ημέρα, δεν εξαγόρασαν εκείνοι τον καιρό της ζωής τους, εμπορευόμενοι και επιστρέφοντας με μεγάλο κέρδος, ενώ αυτός τον έχασε, καταναλώνοντάς τον σε ανωφελή και μάταια πράγματα, δηλαδή αχρηστεύοντάς τον;

Και αν φθάσει μαζί μ' αυτούς στο πανηγύρι και όλοι εκείνοι, έχοντας μαζί τους χρυσό, προχωρήσουν αμέ-σως στην εμπορεία και άλλος αγοράσει κάτι άλλο, με το οποίο ελπίζει να κερδίσει από αυτό, εκείνος όμως χωρίς να φέρει απολύτως τίποτε μαζί του περιτρέχει ζητώντας να βρει από πού να δανειστεί, ώστε να εμπορευθεί κι αυτός, και εάν, προ-τού βρει και δανειστεί ή και αφού βρει χρυσό, διαλυθεί το πανηγύρι και μείνει απραγμάτευτος, δεν έχασε και πάλι τον καιρό, πηγαίνοντας στο πανηγύρι χωρίς χρυσό; Και εάν φθάσει στο πανηγύρι έχοντας μαζί του χρυσό, παραμελώντας όμως να διαπραγματευθεί με σπουδή, αρχίσει να περιφέρεται στις σκηνές των καπήλων και των μαγείρων και εκείνων που διαθέ-τουν τα υπόλοιπα τρόφιμα και παρασυρόμενος πότε από αυτούς και πότε από τους άλλους τρώει και πίνει, και όχι μόνον αυτό, αλλά και αν σπαταλήσει τον χρυσό του στη μέθη και τις ασέλγειες, δεν έχασε κι' αυτός τον καιρό του και δεν σπατάλησε με αφροσύνη τα προσόντα του;

Εκείνος όμως που μεταβαίνει στο πανηγύρι με χρυσό και δεν διαπράττει τίποτε αντίθετο από αυτά που είπαμε, αλλά, εισ-ερχόμενος σ' αυτό με τους συνεμπόρους του, εάν περιέρχεται μόνο όλο το πανηγύρι, εξετάζοντας και μαθαίνοντας πότε τους γνωστούς του, πότε τους αγνώστους σ' αυτόν ντόπιους και ξένους, πώς δηλαδή πραγματεύεται ο καθένας τους, χωρίς αυτός να πραγματευθεί τίποτε, κι έτσι αν, ενώ περιφέρεται πάλι άσκοπα, διαλυθεί το πανηγύρι και όλοι φύγουν στις οικίες τους, δεν κέρδισαν τον καιρό τους με σπουδή οι έμποροι, εργαζόμενοι τα πρέποντα εγκαίρως και αποκομίζοντας κέρδος από εκεί, ενώ αυτός, περιεργαζόμενος τα ξένα χωρίς να πραγματευθεί, παρ' όλο που βρισκόταν μαζί τους, δεν έχασε τον καιρό, εφ' όσον δεν ωφελήθηκε τίποτε από την παρουσία του στο πανηγύ-ρι;

Κι αν πάλι άλλοι με την προσδοκία του κέρδους καταφρο-νούν την έφοδο των ληστών, τον κόπο της οδοιπορίας και τον μεγάλο δρόμο, ενώ αυτός, κυριευμένος από το φόβο αυτών, κι αν ακόμη παρακαλείται από όλους να συνοδοιπορήσει μαζί τους, κι αν ακούει να υπόσχονται ότι θα τον προσέχουν από τα προσδοκώμενα κακά, δεν θέλει να τους ακολουθήσει και να πάει να πραγματευθεί μαζί τους στο πανηγύρι, δεν εξαγόρασαν εκείνοι τον καιρό, πραγματευόμενοι καλώς και κερδίζοντας, ενώ αυτός ζημιώθηκε με αφροσύνη το χρόνο του, επειδή φοβήθηκε εκεί όπου δεν υπήρχε φόβος;

Έτσι λοιπόν γίνεται και με κάθε πράξη και εργασία πνευ-ματική. Πράγματι, όταν άλλοι πορεύονται με τις εντολές του Θεού και εργάζονται με σπουδή και θέρμη όλες τις αρετές, εμείς όμως ζούμε με αμέλεια και αργία, εκείνοι εξαγόρασαν τον καιρό και ωφελήθηκαν πολύ, ενώ εμείς χάσαμε και τους εαυτούς μας και τον καιρό. Αλλ' όμως ας εξετάσουμε ακόμη το νόη-μα. Τί σημαίνει λοιπόν «εξαγοράζοντας τον καιρό, διότι οι ημέρες είναι πονηρές»; Πώς δηλαδή εξαγοράζει κανείς τον καιρό και ποιος είναι αυτός και ποιές οι πονηρές ημέρες εξαιτίας των οποίων οφείλουμε να εξαγοράζουμε τον καιρό;

Καιρός πραγμα-τείας κάθε ανθρώπου είναι αυτός της παρούσας ζωής· αυτής της ζωής εμφανώς πονηρές είναι οι ημέρες για εκείνους που δεν τις χρησιμοποιούν καλά. Κάθε άνθρωπος λοιπόν που ζει με σωφροσύνη και δικαιοσύνη και με υγιές φρόνημα και υπομένει με ψυχική ανδρεία και υπομονή τα επερχόμενα σ' αυτόν επίπονα και λυπηρά αποτελέσματα των πειρασμών και θλίψεων, εξαγοράζει φρονίμως τον καιρό και πραγματεύεται τις πο-νηρές ημέρες της παρούσας ζωής. Και για να γίνει αυτό σαφέ-στερο θα αναφερθώ σ' αυτά που συμβαίνουν καθημερινά στη ζωή.

Εκείνος που γνωρίζει να πραγματεύεται καλώς τον παρό-ντα καιρό, όταν έλθουν θλίψεις, ονειδή, ατιμίες και σκώμματα, επειδή γνωρίζει τα πράγματα και προβλέπει σαφώς το κέρδος από αυτά, τα αρπάζει, τα σηκώνει στους ώμους του και βαδίζει χαρούμενος, καταβάλλοντας αντί χρυσού μόνο υπομονή, κι έτσι μέσα σε μια στιγμή εξαγοράζει τον καιρό, τον οποίο άλλοι, παρ' όλο που νηστεύουν πολλά χρόνια, αγρυπνούν, κοιμούνται κάτω και κοπιάζουν πολύ εδώ, δεν μπορούν να τον βρουν ή να τον λάβουν ή να τον κερδίσουν.

Εκείνος που δεν γνωρίζει να πραγματεύεται έτσι χάνει τον καιρό της σωτηρίας του. Εάν νομίζετε όμως, θα αναφέρουμε και άλλο παράδειγμα. Εάν δύο άνθρωποι εξαναγκαστούν από κάποιον να παραβούν εντολή του Θεού, κι ο ένας από δει-λία και φόβο των κολάσεων και τιμωριών που πρόκειται να επιβληθούν σ' αυτόν δραπετεύσει και κρυφτεί, ενώ ο άλλος δείξει θάρρος και υπομείνει πολλά βάσανα για την εντολή του Θεού, ή υποστεί και τον ίδιο το θάνατο, ποιός από τους δύο

εξαγόρασε τον καιρό; Εκείνος που κρύφτηκε και απέφυγε τις θλίψεις, ή εκείνος που έπαθε και υπέφερε πολλά ή και]ίσως πέθανε; Είναι ολοφάνερο οπωσδήποτε ότι αυτός είναι που εξαγόρασε τον καιρό, ενώ ο άλλος μαζί με τον καιρό ζημιώθηκε και τη σωτηρία της ψυχής του.

[Συνεχίζεται]